

12. Raamattuluento: Hyvästijättö

Rukous/Tervetuloa

Tämä luento käsittää alueen 5. Mooseksen kirjasta luvut 27–34.

Mooses päättää tehtävänsä

Vielä, yhä vielä tuli Mooseksen kautta ohjeita, lakeja ja määräyksiä. Pääosin vain otsikkoina ne tässä esitämme.

Määräys Jumalan lain muistiin merkitsemisestä

Lainrikkokat kirotaan

Tämän otsikon alla on perusoppi lain rikkomisesta: ”*Kirottu olkoon se, joka ei pidä tämän lain sanoja eikä täytä niitä. Ja kaikki kansa sanokoon: 'Amen.'*”

Kysymys: kuka kestää tämän säännön edessä? No, ei todella kukaan. Jokin muu apu täytyy tulla.

Seuraavat otsikot:

Kuuliaisuus tuo onnen ja siunauksen (ohitetaan nämä otsikot)

Tottelematonta kansaa kohtaa kirous

Jumala uudistaa liittonsa Mooabin maassa

Herra armahtaa ja siunaa kansaansa

Israel valinnan edessä

Seuraavassa on elämänohje, joka on voimassa kaikkina aikoina. Nykyajan teologit selittävät usein että tässä on kysymyksessä laki, eikä armo. Mutta jollei Herraa otetaan vastaan ja pyritä hänen yhteyteensä, mitä hyötyä on villille ja jumalattomalle ihmiselle armosta? Emme toki kykene rakastamaan Jumalaa yli kaiken, mutta hänen tarjoamansa elämä on otettava vastaan, tai jäädään kirotuiksi ja kuollaan lopuksi erämaahan. Tämä kysymys jakaa erilleen elävät sielut ja vastaavasti fariseukset ja omavanhurskaat näyttelijät. Näin sanoo Herra:

”Katso, minä panen tänä päivänä sinun eteesi elämän ja hyvän, kuoleman ja pahan, kun minä tänä päivänä käsken sinua rakastamaan Herraa, sinun Jumalaasi, ja vaeltamaan hänen teitänsä ja noudattamaan hänen käskyjäänsä, säädöksiäänsä ja oikeuksiäänsä, että eläisit ja lisääntyisit ja että Herra, sinun Jumalasi, siunaisi sinua siinä maassa, jota menet ottamaan omaksesi. Mutta jos sinun sydämesi kääntyy pois etkä tottele, vaan annat vietellä itsesi kumartamaan muita jumalia ja palvelemaan niitä, niin minä julistan teille tänä päivänä, että te totisesti hukutte; te ette kauan elä siinä maassa, johon sinä menet Jordanin yli, ottamaan sen omaksesi. Minä otan tänä päivänä taivaan ja maan todistajiksi teitä vastaan, että minä olen pannut sinun eteesi elämän ja kuoleman, siunauksen ja kirouksen. Niin valitse siis elämä, että sinä ja sinun jälkeläisesi eläisitte. Rakasta

Herraa, sinun Jumalaasi, kuule hänen ääntänsä ja riipu hänessä kiinni, sillä siinä on sinun elämäsi ja pitkä ikäsi, ja niin sinä saat asua siinä maassa, jonka Herra sinun isillesi, Aabrahamille, Iisakille ja Jaakobille, vannotulla valalla on luvannut heille antaa."

Mooses asettaa Joosuan seuraajakseen

"...Ja Mooses kutsui Joosuan ja sanoi hänelle koko Israelin läsnä ollessa: "Ole luja ja rohkea, sillä sinä viet tämän kansan siihen maahan, jonka Herra heidän isillensä vannotulla valalla on luvannut antaa heille, ja sinä jaat sen heille perinnöksi. Ja Herra itse käy sinun edelläsi, hän on sinun kanssasi, hän ei jätä sinua eikä hylkää sinua; älä pelkää äläkä arkaile." "

Määräys lain julkisesta lukemisesta (ohitetaan)

Viimeiset ohjeet Moosekselle

Herra sanoi Moosekselle: *"Katso, lähestyy aika, jolloin sinun on kuoltava. Kutsu Joosua, ja asettukaa ilmestysmajaan, niin minä asetan hänet virkaansa."* Niin Mooses ja Joosua menivät ja asettuivat ilmestysmajaan. Niin Herra ilmestyi majassa pilvenpatsaassa, ja pilvenpatsas seisahtui majan ovelle. Ja Herra sanoi Moosekselle: *"Katso, sinä käyt lepäämään isiesi tykö; silloin tämä kansa nousee ja lähtee haureudessa kulkemaan vieraiden jumalien jäljessä, joita palvellaan siinä maassa, johon se menee, ja hylkää minut ja rikkoo liiton, jonka minä olen tehnyt sen kanssa. Sinä päivänä minun vihani syyttää sinua vastaan, ja minä hylkään heidät ja peitän kasvoni heiltä, niin että he joutuvat tuhon omiksi, ja suuret onnettomuudet ja ahdistukset kohtaavat sinua. Sinä päivänä se sanoo: 'Eivätkö nämä onnettomuudet ole kohdanneet minua sen tähden, ettei minun Jumalani ole minun keskelläni?' "*

Edellisessä Herran sanassa oli jo ennustus israelilaisten järkyttävästä kohtalosta aikojen saatossa. Kaikki tapahtui kaiken lisäksi hyvin pian. Mitä Herra tuolloin sanoi, on toteutunut vuosituhanten aikana ja toteutuu yhä. Profeetta Jeremia huokaa Herran suulla: *"Kiertäkää Jerusalemin katuja, katsokaa ja tiedustelkaa, ja etsikää sen toreilta: jos löydätte yhdenkään, jos on ainoatakaan, joka tekee oikein, joka noudattaa uskollisuutta, niin minä annan anteeksi Jerusalemillemme."* (Jer. 4:31).

Apostoli Paavali, juutalainen itsekin, kirjoitti paljon myöhemmin. *"Sillä teistä, veljet, on tullut niiden Kristuksessa Jeesuksessa olevien Jumalan seurakuntain seuraajia, jotka ovat Juudeassa, sillä tekin olette kärsineet omilta kansalaisiltanne samaa kuin he juutalaisilta, jotka tappoivat Herran Jeesuksenkin ja profeetat ja ovat vainonneet meitä, eivätkä ole Jumalalle otollisia, vaan ovat kaikkien ihmisten vihollisia, kun estävät meitä puhumasta pakanoille heidän pelastumisekseen. Näin he yhäti täyttävät syntiensä mittaa. Viha onkin jo saavuttanut heidät, viimeiseen määräänsä asti."* (1. Tess. 2:14–16).

Tämäkin tosiasia on voimassa kunnes Jumala muuttaa aikojen lopulla, eli siis aika pian, Israelin lasten kivisydämet eläviksi sydämiksi.

Mooseksen virsi

Luemme lopun teksteistä lyhentämättöminä.

"Ja Mooses lausui koko Israelin seurakunnan kuullen tämän virren sanat, alusta loppuun asti: "Kuunnelkaa, te taivaat, kun minä puhun, ja kuulkoon maa minun suuni sanat! Sateena pisaroikoon minun opetukseni, kasteena valukoon puheeni niinkuin vihma vihannalle, niinkuin sadekuuro ruohikolle. Sillä minä julistan Herran nimeä; antakaa kunnia meidän Jumalallemme. Hän on kallio; täydelliset ovat hänen tekonsa, sillä kaikki hänen tiensä ovat oikeat. Uskollinen Jumala ja ilman vääryyttä, vanhurskas ja vakaa hän on. Heidän menonsa oli paha häntä kohtaan, he eivät olleet hänen lapsiansa, vaan häpeäpilkku - tuo nurja ja kiero sukupolvi! Niinkö sinä maksat Herralle, sinä houkka ja tyhmä kansa? Eikö hän ole sinun isäsi, joka sinut loi? Hän sinut teki ja valmisti. Muistele muinaisia päiviä, ajattele menneiden sukupolvien vuosia. Kysy isältäsi, niin hän sen sinulle ilmoittaa, vanhimmiltasi, niin he sen sinulle sanovat. Kun Korkein jakoi perinnöt kansoille, kun hän erotteli ihmisten lapset, silloin hän määräsi kansojen rajat israelilaisten luvun

mukaan. Sillä Herran kansa on hänen osuutensa, Jaakob on hänen perintöosansa. Erämaasta hän löysi hänet, autiosta, ulvovasta korvesta; hän otti hänet suojaansa ja hoitoonsa, varjeli häntä kuin silmäteräänsä. Niinkuin kotka kiihoittaa pesuettaan lentoon ja liitelee poikastensa suojana, niin hän levitti siipensä, otti hänet ja kantoi häntä sulillansa. Herra yksin johdatti häntä, eikä hänen kanssansa ollut ketään vierasta jumalaa. Hän kuljetti hänet maan kukkuloiden yli ja ruokki häntä pellon antimilla; hän antoi hänen imeä hunajaa kalliosta ja öljyä kovasta kivistä. Hän antoi voita lehmistä ja maitoa lampaista sekä karitsain ja oinasten rasvaa, Baasanin härkiä ja kauriita ja parasta vehnän ydintä; ja sinä sait juoda rypäleen verta, tulista viiniä. Ja Jesurun* lihoi ja alkoi potkia, sinä tulit lihavaksi, paksuksi ja aloit äksyillä. Niin hän hylkäsi Jumalan, joka oli tehnyt hänet, ja halveksui pelastuksensa kalliota. He herättivät hänen kiivautensa vierailta jumalillaan, he vihoittivat hänet kauhistuksillansa. He uhrasivat riivaajille, epäjumalille, jumalille, joita he eivät tunteneet, uusille, äsken tulleille, joista teidän isänne eivät tienneet. Kalliota, joka sinut synnytti, sinä et muistanut; sinä unhotit Jumalan, joka sinulle elämän antoi. Herra näki sen ja hylkäsi heidät, sillä hän vihastui poikiinsa ja tyttäriinsä. Hän sanoi: 'Minä peitän heiltä kasvoni, minä katson, mikä heidän loppunsa on; sillä he ovat nurja suku, lapsia, joissa ei ole uskollisuutta. He ovat herättäneet minun kiivauteni jumalilla, jotka eivät jumalia ole, ovat vihoittaneet minut turhilla jumalillansa; niin minäkin herätän heidän kiivautensa kansalla, joka ei ole kansa, vihoitan heidät houkalla pakanakansalla. Sillä minun vihani tuli on syttynyt, ja se leimuaa tuonelan syvyyksiin saakka; se kuluttaa maan kasvuinensa ja polttaa vuorten perustukset. Minä kasaan onnettomuuksia heidän päällensä, kaikki nuoleni minä heihin ammun. He nääntyvät nälkään ja menehtyvät ruttoon, kulkutautien poltteeseen; minä lähetän heidän kimppuunsa petojen hampaat ja tomussa matelevaisten myrkyn. Ulkona surmaa miekka ja sisällä kauhu sekä nuorukaisen että neitosen, sekä imeväisen että harmaapään. Minä sanoisin: 'Minä puhallan heidät pois, hävitän heidän muistonsa ihmisten seasta', jollen varoisi, että vihollinen tuottaisi minulle mielipahaa, että heidän vastustajansa selittäisivät sen väärin, että he sanoisivat: 'Meidän kätemme oli korotettu, eikä Herra ole tästä kaikesta mitään tehnyt.' Sillä he ovat neuvoton kansa, eikä heissä ole ymmärrystä. Jos he viisaita olisivat, niin he käsittäisivät tämän, he ymmärtäisivät, mikä heidän loppunsa on. Kuinka yksi ajaisi tuhatta takaa, kuinka kaksi ajaisi pakoon kymmenentuhatta, jollei heidän kallionsa olisi heitä myynyt ja Herra luovuttanut heitä! Sillä heidän kallionsa ei ole niinkuin meidän kalliomme; niin vihollisemmekin pääättelevät. Sillä Sodoman viinipuita on heidän viinipuunsa, se on kotoisin Gomorran viinitarhoista; heidän rypäleensä ovat myrkkyrypäleitä, heidän viiniterttujensa maku on karvas. Heidän viininsä on lohikäärmeitten kähyä, kyykäärmeitten kauheata myrkkyä. Eikö sitä ole talletettuna minun takanani, sinetillä lukittuna minun aitoissani? Minun on kosto ja rankaiseminen, säästetty siksi ajaksi, jolloin heidän jalkansa horjuu. Sillä heidän onnettomuutensa päivä on lähellä, ja mikä heitä odottaa, se tulee rientäen. Sillä Herra hankkii oikeuden kansallensa ja armahtaa palvelijoitansa, koska hän näkee, että heidän voimansa on poissa ja että kaikki tyynni on lopussa. Silloin hän kysyy: 'Missä ovat nyt niiden jumalat, missä kallio, johon he turvasivat, missä ne, jotka söivät heidän teurasuhriensa rasvan ja joivat heidän juomauhriensa viinin?' Nouskoot ne auttamaan teitä, olkoot ne teidän suojananne. Katsokaa nyt, että minä, minä olen, eikä yhtäkään jumalaa ole minun rinnallani. Minä kuoletan ja minä teen eläväksi, minä lyön ja minä parannan; eikä ole sitä, joka pelastaisi minun käsistäni. Minä nostan käteni taivasta kohti ja sanon: Niin totta kuin minä elän iankaikkisesti, kun minä teroitan miekkani salaman, kun minun käteni ryhtyy tuomiota pitämään, niin minä koston vastustajilleni ja maksan vihamiehilleni. Minä annan nuolteni juopua verestä - ja minun miekkani syö lihaa - surmattujen ja vangittujen verestä, vihollispäällikköjen päistä. Riemuiten ylistäkää, te pakanakansat, hänen kansaansa, sillä hän kostaa palvelijoitensa veren; hän antaa koston kohdata vastustajiansa ja toimittaa sovituksen maallensa, kansallensa." Ja Mooses tuli ja lausui kaikki tämän virren sanat kansan kuullen, hän itse ja Joosua, Nuunin poika. ”

* Jesurun on Israelin runollinen lempinimi. Nimi mainitaan Raamatussa neljä kertaa: 5. Moos. 32:15; 5. Moos. 33:5; 5. Moos. 33:26 ja Jes. 44:2. Jesaja sanoo: ”Näin sanoo Herra, sinun Luojasi, joka on valmistanut sinut hamasta äidin kohdusta, joka sinua auttaa: Älä pelkää, minun palvelijani Jaakob, sinä Jesurun, jonka minä olen valinnut.” (Jes. 44:2). Jaakob-nimi merkitsi petollista. Hän saa tässä uuden nimen ”suora”.

Mooses päättää puheensa

Kun Mooses oli puhunut nämä sanat Israelille, sanoi hän heille: ” *”Painakaa sydämiinne kaikki ne sanat, jotka minä tänä päivänä teen todistajiksi teitä vastaan, niin että käskette lapsianne tarkoin täyttämään kaikki tämän lain sanat. Sillä ei ole se turha sana, joka ei koskisi teitä, vaan siinä on teidän elämänne; ja sen sanan varassa te elätte kauan siinä maassa, johon te menette Jordanin yli, ottamaan sen omaksenne.”* ”

Mooses saa tiedon lähestyvistä kuolemastaan

”*Ja Herra puhui Moosekselle sinä samana päivänä sanoen: ”Nouse tänne Abarimin vuoristoon, Nebon vuorelle, joka on Mooabin maassa vastapäätä Jerikoa, ja katsele Kanaanin maata, jonka minä annan israelilaisten omaksi. Ja sinä kuolet sillä vuorella, jolle nouset, ja tulet otetuksi heimosi tykö, niinkuin sinun veljesi Aaron kuoli Hoorin vuorella ja tuli otetuksi heimonsa tykö, koska te lankesitte uskottomuuteen minua kohtaan israelilaisten keskellä Meriban veden ääressä Kaadeksessa, Siinin erämaassa, kun ette pitäneet minua pyhänä israelilaisten keskellä. Niin, sinä saat katsella sitä maata matkan päästä, mutta sinne sinä et pääse, siihen maahan, jonka minä annan israelilaisille.”* ”

Mooses siunaa israelilaiset

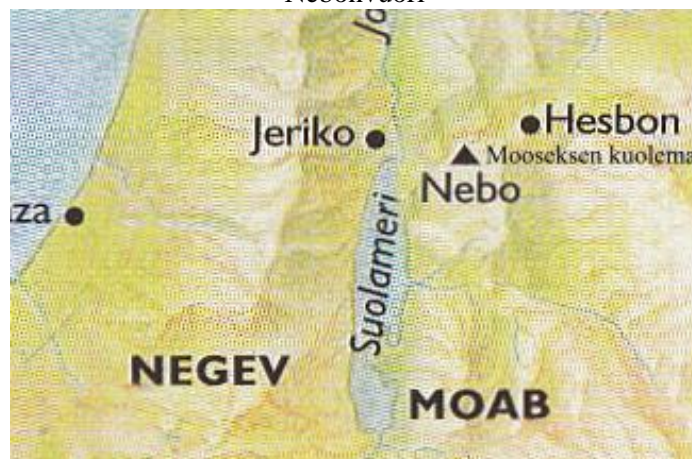
”*Tämä on se siunaus, jolla Jumalan mies Mooses siunasi israelilaiset ennen kuolemaansa; hän sanoi: ”Herra tuli Siinailta, Seiristä hän nousi loistaen heille; hän ilmestyi kirkkaudessa Paaranin vuoristosta, hän tuli kymmentuhantisesta pyhien joukosta; hänen oikealla puolellansa liekitsi lain tuli. Hän rakastaa kansoja; kaikki niiden pyhät ovat sinun kädessäsi. He asettuvat sinun jalkojesi juureen, ottavat oppia sinun sanoistasi. Mooses antoi meille lain, perintönä Jaakobin seurakunnalle. Ja Herra tuli kuninkaaksi Jesurunissa, kun kansan päämiehet kokoontuivat, kaikki Israelin sukukunnat. Ruuben eläköön, älköön hän kuolko; mutta vähäiseksi jääköön hänen miestensä joukko.” Ja tämän hän sanoi Juudasta: ”Kuule, Herra, Juudan huuto ja tuo hänet kansansa luo. Hän sen puolesta käsillensä taisteli; ole sinä apuna hänen vihollisiansa vastaan.” Ja Leevistä hän sanoi: ”Sinun tummimisi ja uurimisi olkoot sinun hurskaasi omat, sen miehen, jota sinä Massassa koettelit, jonka kanssa sinä riitelit Meriban veden luona, joka sanoi isästänsä ja äidistänsä: 'Minä en heitä nähnyt', ja joka ei tunnustanut veljiään omiksensa eikä tuntenut omia lapsiansa. Sillä he noudattivat sinun sanaasi ja pysyivät sinun liitossasi. He opettavat sinun säädöksiäsi Jaakobille ja Israelille sinun lakiasi; he panevat suitsutusta sinun eteesi ja kokonaisuhteja sinun alttarillesi. Siunaa, Herra, hänen voimansa, ja olkoon hänen kättensä työ sinulle otollinen. Ruhjo hänen vastustajiensa lanteet ja hänen vihamiehensä niin, että eivät enää nouse.” Benjaminista hän sanoi: ”Herran rakkaana hän asuu hänen turvissansa; Herra suojelee häntä aina ja asuu hänen kukkulainsa välissä.” Ja Joosefista hän sanoi: ”Herra siunatkoon hänen maansa kalleimmalla, kasteella, joka tulee taivaasta, kalleimmalla, mikä tulee syvyydestä alhaalta, kalleimmalla, minkä aurinko antaa, kalleimmalla, minkä kuun vaiheet tuottavat, kalleimmalla, mikä tulee ikuisten vuorien huipuilta, kalleimmalla, mikä tulee ikikukkuloilta, kalleimmalla, minkä maa kasvaa, ja kaikella, mitä siinä on, ja mielisuosiollaan, hän, joka pensaassa asui. Ne laskeutukoot Joosefin pään päälle, hänen pääläellensä, hänen, joka on ruhtinas veljiensä joukossa. Uljas on hänen härkiensä esikoinen, sen sarvet ovat kuin villihärän sarvet; niillä se puskee kumoon kansat, kaikki tyynni maan ääriin saakka. Sellaisia ovat Efraimin kymmenet tuhannet, sellaisia Manassen tuhannet.” Ja Sebulonista hän sanoi: ”Iloitse, Sebulon, kun liikkeelle lähdet, ja sinä, Isaskar, majoissasi. He kutsuvat kansoja vuorellensa, siellä he uhraavat oikeita uhreja. Sillä he imevät* ”

merten rikkauden ja hiekkaan kätketyt aarteet." Ja Gaadista hän sanoi: "Kiitetty olkoon hän, joka on niin laajentanut Gaadin. Niinkuin naarasleijona hän asettuu leposijaansa ja raatelee sekä käsivarren että päälään. Hän katsoi itsellensä parhaan osan maata, sillä siellä oli hänelle johtajan osa varattu. Mutta hän tuli kansan päämiesten kanssa, pani toimeen Herran vanhurskauden ja hänen tuomionsa yhdessä muun Israelin kanssa." Ja Daanista hän sanoi: "Daan on nuori leijona, joka syöksyy esiin Baasanista." Ja Naftalista hän sanoi: "Naftali on kylläinen mielisuosiosta ja täynnä Herran siunausta. Lännen ja etelän hän omaksensa ottakoon." Ja Asserista hän sanoi: "Siunattu olkoon Asser poikien joukossa. Olkoon hän veljiensä lemmikki, ja kastakoon hän jalkansa öljyyn. Rautaa ja vaskea olkoot sinun salpasi; ja niinkuin sinun päiväsi, niin olkoon sinun voimasikin. Ei kukaan ole niinkuin Jesurunin Jumala, joka kulkee taivasten yli sinun apunasi ja korkeudessaan pilvien päällitse. Sinun turvasi on ikiaikojen Jumala, sinua kannattavat iankaikkiset käsivarret. Hän karkoitti viholliset sinun tieltäsi, hän sanoi: 'Hävitä!' Näin Israel asuu turvassa, Jaakobin lähde erillensä viljan ja viinin maassa, jonka taivaskin tiukkuu kastetta. Autuas olet sinä, Israel; kuka on sinun vertaisesi! Sinä olet kansa, jota Herra auttaa, hän, joka on sinun kilpesi ja suojaasi, sinun miekkasi ja korkeutesi. Vihollisesi mielistelevät sinua, ja sinä astut heidän kukkuloillansa." "

Mooseksen kuolema

"Ja Mooses nousi Mooabin arolta Nebon vuorelle, Pisgan huipulle, vastapäätä Jerikoa. Ja Herra näytti hänelle koko maan: Gileadin Daaniin asti, koko Naftalin, Efraimin ja Manassen maan, koko Juudan maan aina Länsimereen asti, Etelämaan sekä Lakeuden, se on Jerikon, Palmukaupungin, laakson, aina Sooariin asti. Ja Herra sanoi hänelle: "Tämä on se maa, jonka minä valalla vannaen olen luvannut Aabrahamille, Iisakille ja Jaakobille, sanoen: 'Sinun jälkeläisillesi minä annan sen.' Minä olen nyt antanut sinun omin silmin nähdä sen, mutta sinne sinä et mene." Ja Herran palvelija Mooses kuoli siellä Mooabin maassa, Herran sanan mukaan. Ja hän hautasi hänet laaksoon Mooabin maahan, vastapäätä Beet-Peoria, mutta ei kukaan ole saanut tietää hänen hautaansa tähän päivään asti. Ja Mooses oli kuollessaan sadan kahdenkymmenen vuoden vanha, mutta hänen silmänsä eivät olleet hämärtyneet, eikä hänen elinvoimansa ollut kadonnut. Ja israelilaiset itkivät Moosesta Mooabin arolla kolmekymmentä päivää; sitten päättyi Mooseksen muistoksi vietetty itku- ja suruaika. Ja Joosua, Nuunin poika, oli täynnä viisauden henkeä, sillä Mooses oli pannut kätensä hänen päällensä; ja israelilaiset tottelivat häntä ja tekivät, niinkuin Herra oli Moosekselle käskyn antanut. Mutta Israelissa ei enää noussut yhtäkään sellaista profeettaa kuin Mooses, jonka kanssa Herra seurusteli kasvoista kasvoihin; ei ketään, joka olisi tehnyt sellaisia tunnustekoja ja ihmeitä, kuin hän Herran lähettämänä teki Egyptin maassa faraolle ja kaikille hänen palvelijoilleensa, koko hänen maallensa; ei ketään, jolla olisi ollut niin väkevä käsi ja joka olisi tehnyt niin suuria, peljättäviä tekoja, kuin hän teki koko Israelin silmien edessä."

Nebonvuori

Vanhanliiton suurmies - Mooses

Hän oli nyt poissa. Kukaan ei tiedä hänen hautapaikkaansa. Hyvä niin, onhan kyse myös laista. Hän, suurin lain mies ei luvattua saavuttanut. Hyvä niin. Ei pidäkään. Heprealaiskirje sanookin:

”Uskossa nämä kaikki kuolivat eivätkä luvattua saavuttaneet, vaan kaukaa he olivat sen nähneet ja sitä tervehtineet ja tunnustaneet olevansa vieraita ja muukalaisia maan päällä... Ja vaikka nämä kaikki uskon kautta olivat todistuksen saaneet, eivät he kuitenkaan saavuttaneet sitä, mikä oli luvattu; sillä Jumala oli varannut meitä varten jotakin parempaa, etteivät he ilman meitä pääsisi täydellisyyteen.” (Hepr. 11: 13,39,40). Sen sijaan meistä sanotaan, jotka uuden liiton kansalaisina uskomme: *”Niin ette siis enää ole vieraita ettekä muukalaisia, vaan te olette pyhien kansalaisia ja Jumalan perhettä”* (Ef. 2:19).

Uuden liiton uskovien perusta on parempi kuin Mooseksen rakentama. *”Sillä te ette ole käyneet sen vuoren tykö, jota voidaan käsin koskea ja joka tulessa palaa, ettekä synkeyden, ette pimeyden, ette myrskyn, ette pasunan kaiun ettekä äänen tykö, joka puhui niin, että ne, jotka sen kuulivat, pyysivät, ettei heille enää puhuttaisi; sillä he eivät voineet kestää tätä käskyä: ”Koskettakoon vuorta vaikka eläinkin, se kivitettäköön”; ja niin hirmuinen oli se näky, että Mooses sanoi: ”Minä olen peljästyneet ja vapisen”; vaan te olette käyneet Siionin vuoren tykö ja elävän Jumalan kaupungin, taivaallisen Jerusalemin tykö, ja kymmenien tuhansien enkelien tykö, taivaissa kirjoitettujen esikoisten juhlejoukon ja seurakunnan tykö, ja tuomarin tykö, joka on kaikkien Jumala, ja täydelliseksi tulleitten vanhurskasten henkien tykö, ja uuden liiton välimiehen, Jeesuksen, tykö, ja vihmontaveren tykö, joka puhuu parempaa kuin Aabelin veri. Katsokaa, ettette torju luotanne häntä, joka puhuu; sillä jos nuo, jotka torjuivat luotaan hänet, joka ilmoitti Jumalan tahdon maan päällä, eivät voineet päästä pakoon, niin paljoo vähemmän me, jos käännymme pois hänestä, joka ilmoittaa sen taivaista.”* (Hepr. 12:18-25).

Meille on annettu taivaasta suuret lupaukset. Meillä on myös suuri vastuu. Harva sen ymmärtää ja siksi moni hukkuu. On kirjoitettu: *”Joka hylkää Mooseksen lain, sen pitää armotta kahden tai kolmen todistajan todistuksen nojalla kuoleman: kuinka paljoo ankaramman rangaistuksen luulettekaan sen ansaitsevan, joka tallaa jalkoihinsa Jumalan Pojan ja pitää epäpyhänä liiton veren, jossa hänet on pyhitetty, ja pilkkaa armon Henkeä!”* (Hepr. 10:28,29).

Tätäkö emme saa unohtaa, vaikka kuulemme julkisessa mediassa niin paljon pilkkaa ja ilveilyä pyhistä asioista.

Esikuvaa

Israelin kansan matka Egyptistä Kanaanin maalle on esikuvaa uskovan vaelluksesta maailmasta, orjuudesta Jumalan lupaamaan maahan Kanaaniin ja uuteen Jerusalemiin. Olemme tästäkin jotakin jo puhuneet. Israelin kansan vaellus on meille varoittava esimerkkinä, ettemme toimisi niin kuin he. Apostoli Paavali kirjoittaa: *”Tämä tapahtui varoittavaksi esimerkiksi meille, että me emme pahaa himoitsisi, niinkuin he himoitsivat. Älkää myöskään ruvetko epäjumalanpalvelijoiksi kuten muutamat heistä, niinkuin kirjoitettu on: ”Kansa istui syömään ja juomaan, ja he nousivat iloa pitämään.” Älkäämmekä harjoittako haureutta, niinkuin muutamat heistä haureutta harjoittivat, ja heitä kaatui yhtenä päivänä kaksikymmentä kolme tuhatta. Älkäämme myöskään kiusatko Herraa, niinkuin muutamat heistä kiusasivat ja saivat käärmeiltä surmansa. Älkääkä napisko, niinkuin muutamat heistä napsivat ja saivat surmansa tuhoajalta. Tämä, mikä tapahtui heille, on esikuvallista ja on kirjoitettu varoitukseksi meille, joille maailmanajojen loppukausi on tullut.”* (2. Kor. 13:6–11).

Heprealaiskirje muistuttaa: *”Kun sanotaan: ”Tänä päivänä, jos te kuulette hänen äänensä, älkää paaduttako sydämiänne, niinkuin teitte katkeroituksessa”, ketkä sitten, vaikka kuulivat, katkeroittivat hänet? Eivätkö kaikki, jotka olivat Mooseksen johdolla lähteneet Egyptistä? Mutta keihin hän oli vihastunut neljäkymmentä vuotta? Eikö niihin, jotka olivat syntiä tehneet, joiden*

ruumiit kaatuivat erämaahan? Ja keille hän vannoi, etteivät he pääse hänen lepoonsa? Eikö tottelemattomille? Ja niin me näemme, että he epäuskon tähden eivät voineet siihen päästä.

Varokaamme siis, koska lupaus päästä hänen lepoonsa vielä pysyy varmana, ettei vain havaittaisi kenenkään teistä jääneen taipaleelle. Sillä hyvä sanoma on julistettu meille niinkuin heillekin; mutta heidän kuulemansa sana ei heitä hyödyttänyt, koska se ei uskossa sulautunut niihin, jotka sen kuulivat. Sillä me pääsemme lepoon, me, jotka tulimme uskoon, niinkuin hän on sanonut: "Ja niin minä vihassani vannoin: 'He eivät pääse minun lepooni'", vaikka hänen tekonsa olivat valmiina maailman perustamisesta asti." (Hepr. 3:15- 4:3).

Nämä Vanhan testamentin kertomukset ovat meillekin opiksi ja elämäksi, kunhan niitä oikein tulkitsemme. Nyt hiljennymme rukoukseen.